

نوسینی له رووسی په وه

نووسینی : ی . مارچینکو

وهرگیري له رووسی په وه : جلال ته قی

له خه ویکدا کورپه که ی هاتبووه ، بوپه له به یانی په وه دلی خوش بوو نه بوایه خو ی ماندوو بگردایه بو پیشوازی کردنی : مالی پاک بگردایه وه خواردنی ناماده بگردایه و بو تلیک فودکاشی بگریایه .

نزیکی دوو سال بوو کورپه که ی نه دیوو ... هیشتا دوا سالی خویندنی ته واو نه کردبوو له یه ک ترازان ، له پیشدا وچان

دهستی بی کردو هر یه که به لایه کدا رویشت و دواپیش له شوینیکی تر له سهر نیشیکی گه وره و گرنگ دامه زرا . هر چه ند له نامه یه کدا جوړی کاره که ی بو نووسیوو به لام نه م هیچی له تی نه گه یشتبوو ، هر نه وه نده تیگه یشت که کومه لیک لاری له بهر دهستدایه په روره ده یان نه کات . به شانازی په وه لای دراوسیکانی باسی نه مه ی نه کرد . دوا نامه ی ، که به بو نه ی هه شتی مارتو وه بو ی ناردبوو له پشت وینه که ی عیساوه هه لی گرتبوو . له و نامه یه دا بو ی نووسیوو که زور ماندوو نه بی ... نه ی چون ؟ ... خو لاری نیستا گو ی له که س ناگرن . بی یان نه لی نو یز بکن گالته بی نه کن ، به ناره زووی خویان نه ژین هر که چه په ره که ی دهره وه کرایه وه به رزه بی راست بو وه و رایکرده دهری ، وایزانی پوسته چی په که یه ، له راستیشدا « به گاتسکیخ » ی پوسته چی بوو ، به لام نه نامه ی بو هینا بوو نه ته له گرام ، به لکو مووچه ی خانه نشینی په که ی بو هینا بوو بی ی ووت :

- « سیمینو فونا ... چه په ره که ت پوویستی به چاک کردن هه یه تیگه یشتی ؟ ... به م جوړه نه بوونی باشته ! »
- « کولا دینه وه چاک ی نه کاته وه ! »
- « به خوا شیتی ، مه گه ر بیته وه بو سهر گورپه که ت ، تیگه یشتی ؟ ... »
- « چه نه بازی مه که ! ... »

نه مه ی ووت و به جوړیکی وا شالاری بو پوسته چی په که برد ناچاری کرد به پرتاو به ره و دهره وه رابکات ، خوی دا له چه په ره که و به یه کجاری خستی « سیمینو فونا ... چوو به باخه که و هر بیر ی له وه نه کرده وه که مروقی زیان به خش چه ند زورن وه که نه م به گاتسکیخه ! له گه ل نه وه شدا که نامه ی بو نه هینا به پیاوی باشی نه زانی و بیجگه له و کاتانه که به لای ماله که یاندا ، به خوی و هه گه که یه وه نه رویشت له شی دانه هیزرا و وه که له شیشی کیف بو وه نه هاته به رچاوی .

نه م کابرایه هه موو ژیانی هر به و جوړه به سهر بردووه ، نه زه وی کیلاوه ، نه تووی وه شانده و نه کاری کردووه . هه موو نیشه که ی نه وه بووه له نیسگه وه پوسته ی هیناوه و بلاوی کردوته وه ، له گه ل نه وه شدا خانوویه کی وای هه یه هه موو که س ناواته خوازیه تی ... سهر بانه که ی چینکو ریژ کردووه و به نه خش و نیگار رازاندوویه تیه وه ... نایریلی ته له فریونیش

هـ بانه که په وه قنچ بوته وه ... منداله کانشی پيگه ياندووه ...
حـ کيک مووچه خوړی کشت وکال و نه ویتريان ماموستايه ...
صـ ووشيان له م خانوه دا به په که وه نه ژين و که کوته بڼه وه هه تا
ـ مگ گرمه گرميان دی !

سيمونوفنا ، ئيواران دوخی زور خراپه ... خه يالی خراپ
ـ به ميشکيدا .. ئيسکه کانی دینه ژان قاچه کانی توانای
هـ گرتيان ناميني ... دهستی هيچ ناگری ... به کورتی خه ريکه
هـ عی بکوی !

نـ م هـ موو ژيانی پشتی به سهر کيلگه و بيشکه ی
ـ له کانی و کاری ناومالدا چه ماندوته وه ، له گه ل نه وه شدا
هـ خانوويه کی سهربان به چينکو داپوشراو دروست بکات و
هـ نه له فزيونیک بگری ... هـ موو سامانه که ی ئيستا بریتی به له
چـ مريشک و که له شيریک .

تی ناگات چون ماوه به کی دورو دريژگه وره ی خيزانیکي
گوره بووه و خوین و گوشتی له ری ياندا کردوه به ناو که چی
ئيستا ته نيایه ! ... دوو مندالی به دهردی خوا مردن ، دووان و
ميرده که شی له شهردا کوژران .... نای به چی دهردی
سهری به که دوانه که ی تری به گياند ... مه گره هر خوا
بزانی ... هه رچه نده به په کيشه وه پيگه يشتن به لام زور له په که
جياواز بوون ... کچه که ی وه که ميرده که ی ته مه ل و قسه ره ق بوو
مه نجه ل خل بوو بووه سهر قاهی خو ی دوزيوه وه هه ر باشيش
بوو نه و ميرده ی ده ست که وتبوو شووی به کردبوو .. به لام
کوره که ی جوړيکی تربوو . راسته نه لین پاشه به ره گرتگی
به ردلانه ! هه تا هم دواييه ش نه گره له ده می خو ی پگيرابايه وه
مانگی دوو جار پيو ی په راز هـ رمی و هيلکه ی کولوو لوتکه و
شتی تری بو نه نارد به لام له م دواييه دا بو ی نووسی که ئيتربو ی
نه نیری . دياربوو ئيشی باشه و خو ی نه توانی شت بگری ...
به لکواش نه بی ؟ کی نه زانی چی ده ست نه که وی ؟ به لکو هيچ
به پيدا نه کات و برسی بيت ؟ ... به لکو نه په وی دايکی . دلته نگ
بکات بويه نه لی هيچی بو نه نیری ؟ .

له باخه که پر سه تليک ته ماته ی ره ق و سه وزی کرده وه و
هينايه ژوروی . پيش نه وه ی دايان بڼی سي دانه په کی گه ييو ی
سووری له سهر قه راغی په نجه ره که هـ لگرت و به شينه بی

خستنيه کيته له که په وه و به خاولی په ک دايپوشی و چوه دهری
به ره و ئيسنگه ی شه مه نده فهره که .

ئيسنگه که حوت کيلو مه تر دور بوو ، به لام نه مجاره
زور به دريژتری هاته به رچاو ... په نگه نه وه بووی که زور خيرا
نه پويشت وکات ژميريشی به نه بوو . شه مه نده فهری ناسايی له و
ئيسنگه په دا سی ده قيقه نه وه ستا ، به لام « تيژ » په وه کان لايان
نه نه دا وه که تيسکه ی تفهنگ دهرنه چوون .

چه ند پيريزنيکی له که رماندا پرووکاو بازاريکی بچووکيان
له ئيسنگه که دا پيک هينا بوو ته ماته و هيلکه ی کولوو گه نمه
شامی يان نه فروشت ....

بيجگه له م پيريزنانه که سی تر ديار نه بوو ، و هـ موو له تاوگه رما
له بهر سيبه ره که دا خويان شارديووه .

دلی خوش بوو که دوا نه که وتوه . روژی سی شه مه نده فهر
نه هات ... نه وه نده ماندوو بوو خه ريک بوو به لادا بی ، به لام
له بهر نه وه ی به دريژايی ژيانی نه وه نده ی چه رمه سهری ديپوو
راهاتبوو به رگه ی هـ موو شتيک بگری . کيته له که ی لای نه وانی
تره وه داناو چاوه ری ی کرد .

زور به ی پيريزنه کان له کاتی کچيني په وه په کتري يان
نه ناسی . که باسی ، کارو باری خيزانی يان نه کرد هـ ره و که جارن
نه يان ووت .

ـ « ده کچينه به سه ... نای کچينه گو ی بگرن ! ... »
پيريزنيکی نه ناسياو لای سيمونوفناوه دانيشتبوو ، نه وه نده
قه له و بوو وات نه زانی هه ر ئيستا کراسه پوواوه که ی له به ريده
شه ق نه بات ! زووتی گه يشت که ناوی « نولگا » په وه هيلکه ی
هيناوه بو فروشتن بو نه وه ی بتوانی کچه که ی بنیری بو تاقي
کردنه وه ی وه رگرتن له زانکو ... تازه هاتونه ته ئيره وه له دروست
کردنی بردی شه مه نده فهره تازه که دا کار نه که نوله کاره فانددا
نه ژين ... به لام له گه ل نه وه شدا مريشکی هـ ره راگرتوووه و
له قه فه زدا شارديوويه ته وه .

سيمو نو فنا ش باسی خو ی بو کردو تی ی گه ياند که
منداله کانی پيگه ياندووه ... تی ی گه ياند کچه گه وره که ی
شووی کردووه به به رپيوه به ری کارگه په ک و ماليکی وای هـ په
نه بيته وه ! .... خانميکی شاری وای لی دهرچووه که پار هاتبوووه
بو لای و به گونده که دا گه رابوو نه يان ناسيبوووه ، ته نها پيلاوه

نووک تیزه کانی ، که پاژنه به رزه کانی نه توت بزماره ، بایی چل روبل بوو ! .... به هرکوی به کدا نه رویشت پاژنه که ی زهوی کون کون نه کردو نیشانه ی جی نه هیشت ... نه وه یه کچ ! ... بیست روبلی دابوو به دایکی ونه سته له شی بو هینابوو که نه م ناوه سهیره ی هه بوو : « ناده ی پری پیاکه ! » ...

هه تا نیستاش نه ونه سته لانه نه خواردوهو بو کوره که ی هه لگرتوه ، کونی جی پاژنه کانیشی ته نها پایز باران شتنیه وه ! له پر نه و ناوه شله ژا ... سه روکی به شی گواستنه وه ی نیستکه هات ته ماته بکری . وادیاربوو بریاریان دابوو بخونه وه . له بهر نه وه ی ته ماته کانی سیمینونوفا که وره و پته و بوون یه کسه ر کومه له یه کی لی هه لیزارد ، به لام که بو به د به ختی له ژیره وه دوانی سه وزی بینی تووره بوو ، و هه رچه نده سیمینونوفا هی تری دایه قایل نه بوو وله « فروشگا » زمان خسی کری ! بی گومان زوری بی ناخوش بوو که نه مه ی له کیس چوو ، به لام گوی مه ده ری ، نیستا شه منده فیریکی تردیت .

له گه ل نولگادا به شانازی یه وه له سه ر قسه کردنه که ی رویشت و ووتی :

- « کوره بچووکه که شم نیستا پیاویکی ناسراوه و لاوان په روه رده نه کات ، له گه ل نه وه شدا بیرری نه چوممه ته وه و نامه م لی نابری ! به لام کچه که ، تاقه تی نامه نووسینی نی یه . نه و له قوتابزانه هه ر ته مه ل بوو به لام نه میان ریبازی زانیاری گرتوه و پیاویکی تیگه یشتوه بویه کردویانه به به ریوه بهر نولگا به گومانه وه تری روانی و ووتی :

- « که واته بوچی ناتبه نه لای خویان ؟ »
وه رامی دایه وه :

- « کچه که م چه زی نه کرد بمیات ... به لام بو کویم به ری ؟ نه و خه ریکی خیزانی خویه تی و خه سوو ، و خه زووری له گه ل دایه کوره که شم نه بیردمه لای خوی به لام بوچی لیان تیک بده م ؟ باخویان چونیان نه وی و ابژین ، نیمه پیکه ، ناگونجی بر بیریزنیکی وه ک من بوچی لیان بشیوینم ؟

نولگا به سه ر سامی یه وه لی پرسی :
- « بوچی بیکه وه ناگونجین ؟ »

- سیمینونوفا « هه ندیک منگه منگی کرد به لام له دوا پیدا که میک ه نگی نرم کرده وه و ووتی

- « به قوربان ، که یارها ت بو لام نه ورژه مان به خوشی

به سه ر برد به لام روژی دواپی بی ی و وتم : « دایه ، بومن زود شووره بیه و ته ریق نه بمه وه .. من پیاویکی گه وره م ، که چی تو نویژ نه که ی ! »

بویه نه لیم نه که ر لای نه و بژیم له بهر چاوی براده ره کانی ته ریق نه بیته وه ، له بهر نه وه نه چم باشتره !

- « نه ی پاره ت بو نه نیری ؟ »
به سه ر سامی یه وه وه رامی دایه وه :

- « پاره ی چی ؟ ... نه و به شی خوی ناکات ... من به شی خوم هه یه و پویستم به ونی یه ! »
نولگا به تووره بیه وه ووتی :

- « به خوا منداله کانت هیچ و بووچن ! »
« سیمینونوفا » به قوولی تی ی روانی ، دهستی لی راوه شانندو بی ی ووت :

- « نه وه نه لی چی ؟ قسه ی و امه که ، گوناخت نه گات ! »

- « له جیگای تو بسوومایه شکاتم لی نه کردن و مانگانم بی نه برینه وه ! »

سیمینونوفا نیتر خوی بی نه گراو قیژاندی :
- « مانگا ! ... تو شکات له منداله کانی خوت بکه ! ... شینه ... بی نه قل ... چون شکات له مندالی خوم بکه م ؟ نه وه تو نه لی چی ... تف ! ... »

پاش نه مه به شانازی یه وه بوی روون کرده وه که نیستا کوره که ی نه گاته نیره ، هه ر چه نده له بهر نه وه ی نه م ریگایه دووره زور جار به شه منده فیه به ریگایه کی ترده نه جیت بو موسکوبه لام نه مجاره به تاییه تی بلیتی نه م ریگایه ی بریوه . بویه ته ماته ی هیناوه بو فروشتن که بوتلیک فودگای بی بکری به لام نه مانه نه چوون به گوی ی نولگادا و وه ک عه له شیش به سه رسامی یه وه ملی بانده دا . خه فه تی نه وه ی نه خوارد که نه م ژنه به م جوړه قسه ی له گه ل نه کات .

که رادیوی نیستکه بلاوی کرده وه شه منده فیه ریک نه کات پیریژنه کان جوولان . چاودیری که ری نیستکه و چه ند ریواریک و « فاسیا » ی پولیسیش په یدا بوون پیریژنه کان له مندالی یه وه نه م پولیسه یان نه ناسی و نه ویش نه مانی نه ناسی و جوړه په یوه ندی یه ک له ناویاندا په یدا بوو . به بی ی یاسا نه یتوانی نه هیل کرین و فروشتن لیره دا بکری .... لیره ش نه یوايه

حتو ترا هیچ بفروشری چونکه شه‌منده‌فهره‌که نه‌وه‌نده
حیبت‌وهو ریپواره‌کان تنها نه‌وه‌نده فریا نه‌که‌ون مل بیننه
سه‌ومو بهرسن نه‌مه کام نیستگه‌یه ، نیتر چون نه‌توانن بگه‌نه
سه‌مه‌که‌ی دهره‌وه‌ی نیستگه‌و شت بکرن ؟ بویه پیریژنه‌کان
سه‌ترس خویان گه‌یاندنه به‌ر په‌نجره‌کانی شه‌منده‌فهره‌که .

نه‌گه‌ر « فاسیا » له‌م سه‌ری شه‌منده‌فهره‌که‌وه
حومتایه نه‌وان له‌و سه‌ره‌وه پیا نه‌هاتن ، نه‌و له‌و سه‌ره‌وه
حصتی بی‌بگردایه نه‌مان له‌م سه‌ره‌وه شتیان نه‌فروشت ،
سه‌چی نه‌م جاره « فاسیا » ناوه‌راستی سه‌لبژارد ، بویه
پیریژنه‌کان پریان کرد به‌شته‌کانیاند او به‌ره‌و عماره‌کان رایان
سه‌سیمیونو فقاش به‌دوایاند او خویان گه‌یاندنه به‌که‌م فارگونگی
شه‌منده‌فهره‌که‌و هاواریان کرد : « ته‌ماته گیلان ...
سه‌شامی ! ... »

زورکه‌س گه‌نمه شامی‌یان کبری ، به‌لام که‌س خوی له
ته‌ماته نه‌گه‌یاند . « فاسیا » خوی وا پیشان دابوو که‌له
سه‌ه‌راستدا نه‌مینینه‌وه به‌لام له‌پیر خوی گه‌یاندنه فارگونگی
سه‌شه‌وه ، پیریژنه‌کان شله‌ژانو خویان شارده‌وه .
« سیمینونو فقا » فیلبازانه به‌ژیتر شه‌منده‌فهره‌که‌دا جووه
نه‌و دیوو به‌راکردن خوی گه‌یاندنه نه‌و سه‌رو هاواری کرد
- « ته‌ماته‌ی جوان ... ته‌ماته‌ی گه‌یبو ... »

سه‌ی نه‌کردو ته‌نووره ره‌شه‌که‌ی له‌دهوری قاجه
سه‌ماراوی به‌کانیدا بووبوو به‌چه‌تر . ماوه که‌م بوو ، ونه نه‌بوابه
سه‌وستایه .

سه‌فارگونگی « پله‌ی به‌که‌م » هوه بیجامه له‌به‌ریک پرسی ترخی
چه‌نده ، به‌لام له‌وه نه‌ه جوومه به‌ستی کپین بی ، له‌فارگونگی
تره‌وه‌و لایک بانگی کرد : « ته‌ماته ، وهره ! »

- « چه‌ندت نه‌وی ؟ »

- « ده‌دانه »

- « بگره »

به‌لام له‌به‌ر نه‌وه‌ی شه‌منده‌فهره‌که‌جولاو کوره‌که
پاره‌ی ورده‌ی ناماده نه‌کردبوو ته‌ماته‌کانی دایه‌وه ده‌ست و به
بیکه‌نینه‌وه ووتی : « ناخ ... فریا نه‌که‌وتم ، له‌نیستگه‌ی
سه‌هاتوو نه‌یکرم ! »

« سیمینونو فقا » له‌شه‌منده‌فهره‌که‌دوور که‌وته‌وه‌و که
درگونگی « یله‌ی به‌که‌م » به‌لایدا تیپه‌ری له‌په‌نجره‌که‌وه

« کولای » کوری بینی ! له‌لای نه‌فسه‌ریکه‌وه سه‌ستابوو
په‌نجه‌ی بو‌ده‌شته‌که‌ی نه‌و دیوه‌وه رانه‌کیشا « سیمینونو فقا »
چاوه‌کانی که‌وتنه ره‌شکه‌و پیشکه‌کردن ، وای زانی کوره‌که‌ی
به‌قسه‌کردنه‌وه خه‌ریک بووه بویه نه‌یتوانی دابه‌زی . به‌دوای
شه‌منده‌فهره‌که‌دا رایکردو هاواری کرد : « کولا ... کولا ... »
له‌وه نه‌چوو کولا به‌دی کردبی به‌لام له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا پرووی له
په‌نجره‌که‌وهرگپرا سیمینونو فقا له‌تاودا له‌وشوینه ته‌ختایه‌دا
قاجی ته‌ته‌له‌ی کردو ره‌تیکی بر دو خه‌ریک بوو بکه‌وی .

ته‌ماته‌کانی که‌وتنه خواره‌وه‌و به‌و ناوه‌دا بلاو بوونه‌وه . خه‌می
بو‌نه‌وه نه‌خوارد که‌هه‌موویان خولوی بوون ، خه‌می بو‌نه‌وه
خوارد که‌شکان ... که‌دهستی کرد به‌کو‌کردنه‌وه یان
« فاسیا » ی پولیسیش له‌گه‌لیدا کو‌کرده‌وه‌و چه‌ند
سه‌ره‌شه‌یه‌کیشی لی‌کرد ، به‌لام چونکه شه‌منده‌فهره‌که
رویشتیوو نیتر له‌فاسیانه نه‌ترسا له‌گه‌ل نه‌وه‌شدا هر بو‌ریز
گرتن بی‌ی ووت « باشه فاسیا » جاریکی تر لیره‌هیچ
بافروشم .

ته‌ماته‌کانی به‌خاوری‌یه‌که سه‌ری‌یه‌وه‌و جووه‌وه
شوویه‌که‌ی خوی لای نولگاوه نه‌منده‌ماندوو بوو به‌هزار
حال گه‌یشته‌وه نه‌وی ... بی‌ری کرده‌وه « چاوم کزیووه‌و ره‌نگه
نه‌و نه‌بووی نه‌گینا دانه‌به‌زی ! »

شه‌منده‌فهری داهاتوو پاش سه‌عات و نیویک نه‌هاتو
پیریژنه‌کان دووباره ده‌ستیان کرده‌وه به‌قسه‌کردن .

دنیا گه‌رم بووو نه‌وه‌نده چولو بی‌دنگ بوو چرکه‌ی
سه‌عاته گه‌وره‌که‌ی نیستگه‌که نه‌بیسترا . « فاسیا » له‌بوفیکه
سه‌ی شووشه شه‌ریه‌تی کبری و خستنیه کیسه‌که‌یه‌وه‌و رویشته‌وه
مالی نان بخوات . زور جار که‌نه‌رویشته‌وه دوا نه‌که‌وت و فریای
شه‌منده‌فهری داهاتوو نه‌ه‌که‌وت ، به‌م روژه گه‌رمه‌ش ره‌نگه
دوابکه‌وی « سیمینونو فقا » ورده‌ورده هاته‌وه سه‌ر خوی و دلی
خوش بووه . بی‌ری کرده‌وه : نه‌م ته‌ماتانه نه‌فروشی و ته‌ماته
سه‌وزه‌کانی ماله‌وه‌ش بی‌نه‌گه‌ن و نه‌وانیش نه‌فروشی ،
نه‌وساش پیوی به‌رازو میوه‌ی وشک کراوی بی‌نه‌کری و سواری
شه‌منده‌فهر نه‌بی‌و نه‌چیت بولای کوره‌که‌ی . به‌خوشی ووت :

- « بی‌گومان کولانه‌بوو ، و یه‌کیکی تربوو ، بوچی له‌م
جیهانه‌دا دووکه‌س نی‌یه له‌یه‌ک بچن ؟ ... زورکه‌س هه‌ن له‌یه‌ک
نه‌چن ! »